

Jaakko Joukamo †.

Apteekkari Jaakko Joukamo oli syntynyt Kuopiossa v. 1870. Hänen isänsä oli kotoisin Vienan Karjalasta, Lesosten laajaa runolaulajasukua. Hän toimi kauppa-miehenä Suomessa, pojan, joka aikaisin joutui äidittömäksi, käydessä koulua Kuopion lyseossa. Koulusta siirtyi poika v. 1888 apteekki-alalle, ensin Iisalmeen, palvelen myöhemmin farmaseuttina m. m. Kouvolassa ja Helsingissä. Proviisoritutkinnon suoritti hän v. 1899, toimien sen jälkeen ensin muutaman vuoden Sortavalan apteekissa, josta v. 1903 siirtyi varsinaisen elämäntyönsä seudulle, Kauhajoelle. Siellä hän hoiti apt. Rosendalin lesken apteekkia v. 1912, jolloin sai oman apteekin oikeudet. Vuoteen 1924 saakka hän toimi Kauhajoella, josta sitten muutti takaisin Sortavalan.

Nämä olivat Jaakko Joukamon toimintauran ulkonaiset puitteet, näöltään yksinkertaiset, mutta niihin sisältyi rikas ja harras elämäntyö. Omalla varsinaisella työsarallaan oli Joukamo ensimmäisiä miehiä, joka harvinaisella ammatillisella taidolla ja tarkkuudella järjesti apteekkinsa voittaen samalla jakamattomasti kaikkien asiakkaittensa tyydytyksen ja suosion sydämellisellä, suoralla ja aina avuliaalla luonteellaan.

Mutta Jaakko Joukamon toiminta ei suinkaan rajoittunut vain varsinaisen ammattinsa hoitoon. Kahdenkymmenen vuotisen oleskelunsa aikana Kauhajoella oli hän sen seudun keskeisin henkilö niin sivistysharrastusten kuin kunnallisenkin toiminnan alalla. Hänen vaikutuksestaan nuorisoseura elpyi vireään eloon, hänen ansiotaan ensisijassa olivat Kauhajoen taistelun 100-vuotisjuhlat v. 1908, sekä Suupohjan kahdet laulujuhlat. Hän oli mukana perustamassa Kristiinan suomalaista kansakoulua ja vaalimassa

sen kehitystä. Kun vapaussotamme alkoi, oli Joukamo kokotulieluisella tarmollaan mukana rintamantakaisessa toiminnassa, kuuluen m. m. Suojeluskunnan esikuntaan.

Niinkuin Jaakko Joukamon koti Kauhajoella oli kaikkien sivistyksellisten, taiteellisten ja ihanteellisten harrastusten keskus, niin löytyi kunnallisessakaan toiminnassa tuskin sitä alaa, jolla hän ei olisi ollut mukana ja varsin vaikuttavalla tavalla.

Sortavalan muutettuaan alkoi hänen terveytensä aste asteelta heikentyä ja hänen oli pakko vetäytyä syrjään julkisesta elämästä. »Karjalaan kuolemaan» — oli hän sanonutkin Kauhajoelta muuttaessaan.

Tämän lisäksi oli Jaakko Joukamo innolla mukana lähinten heimolaistensa, vienan- ja aunuksenkarjalaisten sivistys- ja valvutusliikkeissä, kuuluen Vienan Karjalaisten Liiton perustajiin ja muihin toimimiehiin, Karjalan Sivistysseuran johtokuntaan muutamina myöhemminä vuosina j.n.e. Jaakko Joukamo olikin ei vain syntyperältään, vaan myös sielultaan ja hengeltään

karjalainen. Heimonsa nuorta hehkua oli hänessä muillekin jakaa. Ja juuri sellaisena herkkänä, lämpimänä karjalaissieluna heimonsa ja kansansa isänmaallisiin harrastuksiin ja aatteisiin intoisasti antautuneena on hän jäänyt pysyvästi jokaisen ystävänsä mieleen.

Hän oli avoin, rehti luonne, ihanteellinen ihmisenä, uskollinen ystävä.

W. E.

Vainaja haudattiin Sortavalassa huhtik. 17 p:nä lukuisan ystävä- ja tuttavapiirin osottaessa hänelle viimeistä kunnioitustaan. Karjalan Sivistysseuran puolesta laski haudalle seppeleen lehtori A. Rantalainen puhuen vainajan työstä seuran toimihenkilönä, karjalaisena ja Karjalan ystävä.

MAATALOUSMINISTERIÖ MYÖNTÄNYT KARJALAN SIVISTYSSEURAN UDELLE RUNOLAULAJAMUISTOMERKILLE MAA-ALAN.

Maatalousministeriö on Karjalan Sivistysseuralle luovuttanut ensi kesäk. 1 p:stä lukien maksutta ainaiseen käyttöön 1 aarin laajuisen alueen Korpiselän hoitoalueelta Tolvajärven kylän läheisyydestä n. s. Kivisillan länsipäästä kivipatsaan pystyttämistä varten Shemeikkain ja Vornasten laulaja- ja metsästäjäseurien muistoksi.

— Karjalan Sivistysseuran johtokunnan kokouksessa seuran omassa huoneistossa Helsingissä huhtik. 3 p:nä johti puhetta prof. A. R. Niemi ja pöytäkirjaa piti kirjailija Iivo Härkönen. Ilmoitettiin oman huoneiston kaluston täydentämisestä, sitä varten saaduista

lahjoituksista, myönnettyjen opintoapurahojen maksamisesta y. m. Ensi kesänä pystytettäväksi aiotun runolaulajamuistomerkin maalan saamisesta tarkoitusta varten oli käyty puhumassa metsähallituksessa sekä sitten jätetty asiasta samalle hallitukselle kirjallinen anomus. Seuran aikakauslehden kahta edellistä vuosikertaa oli sidottu toimiston ja kirjaston tarkoituksia, vuosi-ilmoittajille lähettämistä y. m. varten.

Luettiin saapuneet kiitoskirjeet ja erään avustetun pakolaisopiskelijan ilmoitus opintojensa suorittamisen päättämisestä ja vastaisista suunnitelmistaan.

Ilmoitettiin Werner Söderström Osakeyhtiöltä, Kustannusosakeyhtiö Otavalta ja Kustannusosakeyhtiö Kirjalta saaduista kirjalahjoituksista toimistokirjaston täydennykseksi, mitkä kiitollisuudella vastaanotettiin. Samoin oli Suomalaisen Kirjallisuuden Seura aikaisemman kirjalahjoituksensa lisäksi toimistokirjastoon myöntä-

Jaakko Joukamo.